

Čtvrtek 24. dubna 2008

68. domnívá se, že z důvodu přijatelnosti na mezinárodní úrovni by tento nástroj měl využívat nejlepší dostupné metody a měl by být výhodný pro třetí země, zejména pro rozvojové státy;

69. uznává, že by závazné mezinárodní ukazatele a závazky, které se vztahují na všechna odvětví, jež jsou citlivější vůči konkurenci, byly vhodnější pro možné přijetí úpravy daní na hranicích s cílem vyrovnat deformace mezi obchodními partnery;

*

* *

70. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

Mezinárodní účetní normy (IFRS) a správa IASB

P6_TA(2008)0183

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2008 o mezinárodních standardech účetního výkaznictví (IFRS) a o správě a řízení Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB) (2006/2248(INI))

(2009/C 259 E/17)

Evropský parlament,

- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů ⁽¹⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 4. července 2006 o nedávném vývoji a vyhlídkách v oblasti práva společností ⁽²⁾,
- s ohledem na první zprávu Komise pro Evropský výbor pro cenné papíry a Evropský parlament o sbližování mezinárodních standardů účetního výkaznictví (IFRS) a národními všeobecně uznávanými účetními zásadami (GAAPs) třetích zemí,
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o vývoji správy a řízení a financování IASB (Rada pro mezinárodní účetní standardy) a IASCF (Nadace Výboru pro mezinárodní účetní standardy) z července 2007,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 10. července 2007 o správě, řízení a financování IASB a ze dne 11. července 2006 o financování Rady pro mezinárodní účetní standardy,
- s ohledem na zprávu Evropské centrální banky ze dne 19. prosince 2006 s názvem „Posouzení účetních standardů z hlediska finanční stability“,
- s ohledem na dopis Evropské poradní skupiny pro účetní výkaznictví (EFRAG) adresovaný IASB o dopadech navrhovaného mezinárodního standardu účetního výkaznictví pro malé a střední podniky (dále jen IFRS pro „malé a střední podniky“),
- s ohledem na dopisy, které dne 3. října 2007 zaslala předsedkyně parlamentního Hospodářského a měnového výboru Komisi jako reakci na konzultace s americkou Komisí pro burzu a cenné papíry (SEC) a předsedům příslušných výborů Kongresu USA,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 303 E, 13.12.2006, s. 114.

Čtvrtek 24. dubna 2008

- s ohledem na prohlášení, které dne 7. listopadu 2007 vydaly Komise, Japonská agentura pro finanční služby, Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) a americká Komise pro burzu a cenné papíry, o činnosti, jejímž cílem je zlepšit správu a řízení IASCF,
 - s ohledem na rozhodnutí SEC ze dne 21. prosince 2007 o IFRS pro zahraniční emitenty,
 - s ohledem na čtvrtou směrnici Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽¹⁾ a sedmou směrnicí Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založenou na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o konsolidovaných účetních závěrkách ⁽²⁾ (čtvrtá a sedmá směrnice v oblasti práva společností),
 - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru a stanovisko Výboru pro právní záležitosti (A6-0032/2008),
- A. vzhledem k tomu, že koncepce IFRS vznikla s cílem vytvořit skutečně globální standardy účetního výkaznictví pro společnosti s veřejně obchodovanými cennými papíry,
- B. vzhledem k tomu, že od ledna 2005 musí společnosti s veřejně obchodovanými cennými papíry v Evropské unii při vypracování svých konsolidovaných účetních závěrek používat mezinárodní účetní standardy,
- C. vzhledem k tomu, že nařízením (ES) č. 1606/2002 byla IASCF/IASB fakticky povýšena na úroveň tvůrce právních předpisů,
- D. opakující postoj, který Parlament vyjádřil v bodech 37 až 39 výše zmíněného usnesení ze dne 4. července 2006,
- E. vzhledem k tomu, že Evropská unie od doby, kdy začala uplatňovat IFRS, získala přehled v této problematice a odborné znalosti, kterých je nutno využít při diskusi o dalším vývoji IASCF/IASB; vzhledem k tomu, že jurisdikce, které se nevzdaly svých vlastních účetních standardů, nýbrž se pouze zapojily do procesů sblížování, nebudou takové znalosti a zkušenosti mít,
- F. vzhledem k tomu, že trvalo 17 měsíců, než byl jmenován nový předseda IASCF, a lze tedy pochybovat o efektivitě stávajících postupů výběru a jmenování členů tohoto orgánu,
- G. vzhledem k tomu, že Evropská unie by měla svůj reaktivní postoj k IASCF/IASB změnit v postoj proaktivní,
- H. vzhledem k tomu, že krize s rizikovými hypotékami (tzv. „subprime“) v létě 2007 znovu upozornila na důležitost účetních standardů, zejména pojmů „reálná hodnota“ a „každodenní vyhodnocování tržních cen (market-to-market)“, z pohledu finanční stability,

Transparentní a odpovědné mezinárodní organizace

1. je pevně přesvědčen, že musí být vytvořeny vysoce kvalitní globální účetní standardy;
2. konstatuje, že IASCF je soukromým samoregulačním orgánem, kterému byla na základě nařízení (ES) č. 1606/2002 přidělena v rámci Evropské unie role tvůrce právních předpisů; vyjadřuje určité obavy ze skutečnosti, že by IASCF/IASB mohly postrádat transparentnost, legitimitu a povinnost zodpovídat se v důsledek toho, že nespádají pod kontrolu žádné demokraticky zvolené vlády, a že orgány EU nevytvořily doprovodné postupy a postupy konzultací a demokratického rozhodování, které jsou obvyklé v rámci jejich vlastních legislativních postupů; vítá však skutečnost, že se IASCF/IASB snažily napravit tyto nedostatky, např. prostřednictvím dvakrát ročně konaných zasedání, na nichž IASCF bilancuje práci IASB, prostřednictvím posouzení dopadu u nových standardů a zavedením formalizovaných zpráv o zpětné vazbě pro připomínky, které obdrží při veřejných konzultacích, apod.;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

Čtvrtek 24. dubna 2008

3. domnívá se, že vzhledem k neexistenci uspokojivých řešení pro jmenování členů IASCF/IASB a dohled na těmito organizacemi by měla být zahájena diskuse o podmínkách, za kterých by bylo možno IASCF/IASB začlenit do systému mezinárodní správy, např. do Mezinárodního měnového fondu, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj nebo Světové banky;
4. zdůrazňuje, že v mezinárodních orgánech vytvářejících standardy je potřeba více zástupců se znalostí evropského prostředí, aby mohl být uplatněn skutečně mezinárodní přístup a naplněna potřeba vyváženějšího zohlednění významu Evropské unie, která je zdaleka největším hospodářským prostorem a prostorem s největším počtem subjektů uplatňujících IFRS; má za to, že by všichni členové IASCF/IASB měli pocházet ze států, které přijaly nebo mají v úmyslu přijmout IFRS; usiluje o to, aby bylo do stanov IASCF začleněno ustanovení týkající se minimální geografické vyváženosti, jak bylo navrženo členy správní rady;
5. bere na vědomí sílící teoretický rozměr projektů IASB, jejichž složitost a teoretická povaha je tak značná, že zejména malé a střední podniky nejsou vždy schopny podle nich postupovat;
6. dále konstatuje, že některé činnosti IASB dostatečně neodrážejí praktická obchodní hlediska; soudí, že je důležité, aby z pohledu uživatele formát finančních výkazů umožnil jejich použití k jiným účelům, například pro poskytování finančních informací investorům, sledování výkonnosti nebo finanční řízení;
7. podporuje otevřenou a nepřetržitou diskusi ohledně účetních standardů; v zájmu toho se domnívá, že by měla IASB posílit náležité postupy, pokud jde o zúčastněné subjekty, aby mohly být zohledněny názory všech subjektů uplatňujících IFRS a investorů;
8. je však toho názoru, že správa a řízení i zodpovědnost musí být zlepšeny pomocí následujících opatření:
 - a) zřízení veřejného orgánu pro dohled, v němž by byly zastoupeny všechny veřejné subjekty zainteresované na činnosti IASCF/IASB, zejména zákonodárci a orgány dohledu; a zřízení orgánu umožňujícího reprezentativním účastníkům trhu – včetně zpracovatelů a uživatelů finančních výkazů z jurisdikcí, v nichž je uplatňování IFRS povinné – předkládat řídicím orgánům IASCF/IASB každoročně zprávu o fungování systému vytváření mezinárodních účetních standardů;
 - b) takový orgán pro dohled by mohl odpovídat za to, aby výběr a jmenování členů správní rady probíhalo transparentním způsobem, který zajistí jak odpovídající odborné předpoklady kandidátů, tak přiměřené geografické zastoupení všech zainteresovaných subjektů; to by přispělo k větší transparentnosti postupu jmenování a výrazně by se posílila legitimita členů správní rady;
 - c) zabezpečení toho, že selepší složení IASB, Poradní rady pro standardy (SAC) a Mezinárodního výboru pro interpretaci účetního výkaznictví (IFRIC) a že členové správní rady zajistí, aby byl postup jmenování transparentní a aby se náležitým způsobem přihlíželo k zájmům různých zájmových skupin;
 - d) větší účast členů správní rady na dozoru nad IASB a jejím pracovním plánem, zejména pokud jde o způsob vypracování tohoto plánu a udělování mandátů IASB;
 - e) stanovy IASCF by měly zajistit, aby IASB vypracovávala řešení vhodná pro účetní výkaznictví, která jsou nejen z technického hlediska správná, ale odrážejí také to, co je nezbytné a možné z hlediska všech uživatelů (investorů a orgánů dohledu) a zpracovatelů finančních výkazů; a
 - f) provádění posouzení dopadu u všech projektů s cílem prověřit náklady a přínosy (mimo jiné pro podniky, které jsou uživateli) návrhů a zejména upozornit na důsledky pro finanční stabilitu;
9. konstatuje, že ve výše uvedeném prohlášení ze dne 7. listopadu 2007 se Komise snaží – stejně jako v dubnu 2006, kdy se s americkými orgány dohodla na plánu postupu – předjímat řešení tam, kde by bylo v zájmu efektivity žádoucí, aby probíhal otevřený proces konzultací a diskuse, k němuž by toto usnesení mohlo přispět;

Čtvrtek 24. dubna 2008

10. naléhavě žádá, aby zlepšení zodpovědnosti i správy a řízení IASCF/IASB nevedlo k nadměrné administrativní zátěži a zajistilo, aby odborné otázky nebyly zbytečně politizovány;
11. domnívá se, že IASB musí před zahájením procesu vytváření standardu vzít v úvahu skutečné potřeby a důležité informace, jež uživatelé (auditoři, investoři a orgány dohledu) pokládají za nutné;
12. naléhavě vyzývá IASB, aby před přijetím nového standardu provedla u všech zainteresovaných stran posouzení dopadu a zohlednila přitom rozdíly mezi regiony a strukturou trhů; vítá oznámení správní rady IASCF, jímž sděluje, že ve své výroční zprávě za rok 2007 uvede informace o kontrolách uskutečněných po zavedení nového standardu a formalizované zprávy o zpětné vazbě;
13. žádá, aby byly účetní standardy vypracovávány a měněny pouze v případech, kdy bude zajištěno, že jsou jednoznačně potřebné a prospěšné, a to po náležitém předběžném procesu konzultací;
14. domnívá se, že v této oblasti musí být právo legislativní iniciativy Komise spojeno s vhodným procesem předběžných konzultací;
15. souhlasí s Radou, že je nutné realizovat schválená opatření ke zlepšení struktury správy a řízení IASB, a to na základě vhodného pracovního plánu; je toho názoru, že totéž platí pro opatření, která navrhl Parlament;
16. domnívá se, že by s Parlamentem mělo být včas konzultováno vytváření pracovního plánu a do stanovování priorit a zaměření nových projektů vytváření standardů; v tomto ohledu žádá, aby byly s Parlamentem vedeny konzultace již v rané fázi;
17. je toho názoru, že struktura financování IASCF/IASB, která se v současnosti ve značné míře zakládá na dobrovolných příspěvcích např. od podniků a auditorských společností, budí pochybnosti; v této souvislosti vyzývá IASCF/IASB, aby zejména přezkoumaly, jak lze změnit systém financování, aby se zaprvé na financování přiměřeně podílely všechny skupiny uživatelů, zadruhé aby nedocházelo ke střetu zájmů financujících stran a uživatelů a zatřetí aby byly účetní standardy všeobecně přístupné; požaduje, aby se Komise zabývala tím, zda by mohla uvažovat o příspěvku k tomuto financování a za jakých podmínek;
18. je toho názoru, že transparentní a stabilní financování IASCF/IASB má zásadní význam; žádá Komisi, aby zvážila, zda a jakým způsobem by mohl být zaveden jednotný způsob financování na úrovni EU;

Uplatňování IFRS v Evropské unii

19. pokládá za zásadní, aby se Společenství vyjadřovalo koherentněji, a zajistilo si tak co největší vliv ve všech fázích procesu vytváření, výkladu a uplatňování účetních standardů;
20. konstatuje, že IFRS jsou přínosem, neboť usnadnily srovnávání finančních výkazů mezi zeměmi, mezi konkurenty téhož průmyslového odvětví a mezi průmyslovými odvětvími;
21. konstatuje, že IFRS skýtají výhody, které se netýkají pouze technických účetních hledisek, ale jsou rovněž přínosem pro kapitálové trhy a Evropskou unii jako světovou velmoc;
22. konstatuje, že „kulatý stůl“ o konzistentním uplatňování IFRS v Evropské unii ⁽¹⁾, který zahájila Komise v roce 2004 na začátku současného volebního období, nesplnil očekávání spojená s tím, že se v jeho rámci podaří jasně vyjádřit postoj Společenství a jeho zájmy;
23. zdůrazňuje, že pro úspěch IFRS je zásadní konzistentnost při přijímání a uplatňování standardů, připomíná však, že jelikož se jedná o standardy založené na zásadách, neměla by být tato konzistentnost na úkor odborného úsudku;

⁽¹⁾ Kulatého stolu se účastní zástupci IASB, CESR, EFRAG, *Fédération des Experts Comptables Européens* (FEE), *BusinessEurope*, auditorské společnosti a Komise; hovoří se na něm o hlavních otázkách, aniž by byly podávány jakékoli výklady stávajících standardů.

Čtvrtek 24. dubna 2008

24. souhlasí s Radou v tom, že při práci IASB na standardech musí být v mnohem větší míře brán ohled na závěry výše uvedeného kulatého stolu;
25. konstatuje, že do schvalovacího mechanismu Společenství je zapojeno velmi mnoho aktérů; poukazuje zejména na to, že s Komisí v této oblasti spolupracuje řada aktérů, jejichž působnost se zjevně překrývá; upozorňuje, že v tomto překrývání se skrývá potenciál pro zvýšení efektivity a transparentnosti;
26. domnívá se, že fóra na nichž může Společenství veřejně sdělovat své názory (Regulační výbor pro účetnictví nebo EFRAG), mu neumožňují, aby jednalo jako rovnocenný partner se státy, jejichž struktury jsou založeny na centralizovaných pravomocích regulátorů a orgánů dohledu (např. Komise pro finanční účetní standardy a SEC ve Spojených státech, a Komise pro účetní standardy a Úřad pro finanční služby v Japonsku);
27. je toho názoru, že vytvoření racionalizované struktury EU – se zřetelem k strukturám členských států pro otázky účetnictví – by zejména při případném zrušení některých existujících orgánů mohlo přispět ke zjednodušení, a posílit tak úlohu, kterou by měla Evropská unie hrát v celosvětovém měřítku; vyzývá Komisi, aby po konzultaci s Parlamentem, členskými státy a Evropským výborem regulátorů trhů s cennými papíry vytvořila a předložila návrh na zřízení struktury EU, která by byla v mezinárodním měřítku legitimním partnerem pro jednání a která by zaručovala jednotný výklad a uplatňování standardů;
28. vyslovuje uspokojení nad způsobem, jímž vykonával v této oblasti své pravomoci, a poukazuje na to, že se Parlament v rámci revidovaného postupu projednávání ve výborech ještě více zapojí do vypracovávání a schvalování IFRS; konstatuje však, že Parlament je formálně zapojen pouze do poslední fáze schvalovacího mechanismu; požaduje v zájmu úspory času záruku, že s Parlamentem budou při daném postupu vedeny řádné konzultace již ve fázi, kdy je vypracován pracovní program IASB a projednává se návrh nového účetního standardu, aby se zabránilo vzniku evropské varianty IFRS nebo potřebě následných změn;
29. je přesvědčen, že by bylo ke škodě společností s veřejně obchodovanými cennými papíry v EU, kdyby výjimky z uplatňování IFRS nebyly používány až jako poslední možnost;
30. je toho názoru, že je třeba se obzvlášť zaměřit přinejmenším na tyto aspekty:
- a) rámcová koncepce IASB (koncepční základ pro činnost IASB): poukazuje na to, že finanční výkazy se vypracovávají nejen pro investory na kapitálovém trhu, ale také pro řadu dalších aktérů, např. věřitele, zaměstnance, orgány veřejné moci, vlastníky a zákazníky;
 - b) tzv. IAS/IFRS branding (prezentace finančních výkazů): v této souvislosti poukazuje na to, že by IASB měla přijít s řešeními, která zohledňují různé potřeby různých jurisdikcí, ve kterých se povinně uplatňují IFRS;
 - c) IAS 32 a IAS 39: vyzývá IASB, aby do IAS 32 začlenila definici „vlastního kapitálu“, která umožní všem formám společností, zejména družstvům a osobním společnostem, vykazovat v účetní rozvaze kapitál od podílníků, a také nalézt řešení v případě zajišťovacího účetnictví, které se bude opírat o skutečnou praxi řízení rizik v bankách;
 - d) spojování podniků (účetnictví pro převzetí jiného podniku): poukazuje na to, že IASB by měla vypracovat řešení týkající se rozsahu používání zásady „reálné hodnoty“;
 - e) měření reálné hodnoty: je toho názoru, že IASB by měla opírat svá rozhodnutí o výsledek konzultací a vzhledem k zjevnému dopadu těchto konzultací by měla omezit rozsah používání zásady „reálné hodnoty“;
 - f) udělování licencí pro poskytování služeb (dohody, na jejichž základě podnik – držitel licence – prostřednictvím smlouvy s poskytovatelem licence – zpravidla státní správou – získává právo a povinnost poskytovat veřejné služby): poukazuje na to, že je nutné nalézt vyvážená řešení; a
 - g) vykazování výsledků (přehled a popsání všech zjištěných změn aktiv a pasiv, které jsou výsledkem obchodních operací, a dalších událostí kromě těch, které souvisejí s transakcemi s vlastníky): poukazuje na to, že je nutné nalézt vyvážená řešení;

31. je toho názoru, že uplatňování zásady reálné hodnoty může být pro podniky nákladné a může vést k ne-realistickým oceněním, např. pokud neexistují skutečné trhy, může uplatňování zásady reálné hodnoty méně pravdivě vypovídat o skutečné hodnotě společností; domnívá se navíc, že je nutné brát v úvahu skutečnost, že uplatněním zásady reálné hodnoty na finanční aktiva a pasiva se nedospívá vždy k realistickým oceněním;

32. s ohledem na možné vazby mezi IFRS a daněmi se domnívá, že vytváření těchto standardů, jejich vstup v platnost a výklad mohou mít velmi značný dopad na členské státy;

33. vítá praxi, kterou od začátku tohoto volebního období uplatňoval parlamentní Hospodářský a měnový výbor, který jednou ročně pořádá slyšení s předsedou IASB a neformální schůzky s členy IASCF, a žádá, aby v budoucnu předsedové IASB a IASCF předkládali Parlamentu výroční zprávu o všech otázkách, které jsou pro Parlament důležité (mj. pracovní program, personální rozhodnutí, financování a kontroverzní standardy);

34. podporuje záměr IASB zlepšit stávající standardy, zároveň však vyjadřuje znepokojení, že neustálé úpravy, byť i v podobě malých změn, mohou být drahé a mohou znamenat nákladné změny pro velké společnosti; má za to, že by k jakýmkoli změnám mělo docházet pouze v případě, že jsou po provedení analýzy poměru nákladů a přínosů považovány za nezbytné;

IFRS pro malé a střední podniky

35. bere na vědomí, že IASB provádí u návrhu IFRS pro malé a střední podniky rozsáhlé konzultace i šetření v terénu, pokud jde o dopady; žádá, aby napříště byla výsledkům konzultací a šetření v terénu věnována větší pozornost, než tomu bylo u návrhu IFRS pro malé a střední podniky; zdůrazňuje, že je to nezbytné, má-li Evropská unie vůbec kdy začít uvažovat o zohledňování IFRS pro malé a střední podniky nebo přijímání standardů EU pro malé a střední podniky s cílem dosáhnout sblížení s IFRS pro malé a střední podniky;

36. soudí, že mezi malými a středními podniky je rozšířen názor, že IFRS pro malé a střední podniky, jsou pro ně příliš komplikované a navíc na mnoha místech odkazují na plné IFRS; je toho názoru, že povinnosti týkající se dodatků jsou příliš rozsáhlé a úsilí potřebné k jejich splnění je nepřiměřené vzhledem k požadavku poskytnout informace; je znepokojen tím, že návrh byl vytvořen s ohledem na malé a střední podniky, které jsou poměrně velké (nad padesát zaměstnanců), a trvá na tom, že většina malých a středních podniků jsou podniky menší velikosti; konstatuje, že malé a střední podniky jsou kromě toho znepokojeny tím, že IASB má v úmyslu měnit standardy každé dva roky; nicméně konstatuje, že by to mohla být užitečná nepovinná přechodná úprava pro větší, rostoucí malé a střední podniky, zdůrazňuje však, že by to neměl být milník na cestě k nucené harmonizaci;

37. je toho názoru, že podpora dobrovolného používání IFRS (nebo podněcování k takovému používání) není bez rizik; je toho názoru, že v případě, že se některé členské státy rozhodnou uplatňovat konečné IFRS pro malé a střední podniky ve formě, kterou schválila IASB, mohlo by dojít k roztržce vnitřního trhu a mohlo by to být na škodu účetnictví malých a středních podniků v celé Evropské unii;

38. zdůrazňuje, že IASB nebyl udělen politický mandát k vytvoření IFRS pro malé a střední podniky; upozorňuje, že schvalovací mechanismus Společenství se vztahuje pouze na mezinárodní účetní standardy pro společnosti s veřejně obchodovanými cennými papíry a není určen pro IFRS pro malé a střední podniky; konstatuje, že schvalovací mechanismus se vztahuje pouze na mezinárodní účetní standardy a výklady pro společnosti s veřejně obchodovanými cennými papíry; dále konstatuje, že schvalovací mechanismus nelze uplatnit pro schvalování IFRS pro malé a střední podniky;

39. by navrhoval nejprve posoudit, zda budou mít malé a střední podniky v Evropské unii nějaký prospěch ze standardu, který vytvoří IASB; konstatuje, že IASB se obecně považuje za tvůrce standardů v zájmu investorů na kapitálovém trhu; uznává, že IASB ve svém dokumentu „Basis for conclusions“ potvrzuje, že požadavky na malé a střední podniky se od požadavků na investory na kapitálových trzích liší; pochybuje, zda je v IASB dostatečně vyvážené zastoupení malých a středních podniků; uznává však, že v jiných částech světa možná existují požadavky na vytvoření standardu pro malé a střední podniky, a navrhuje, aby bylo provedeno přesnější posouzení této poptávky; zdůrazňuje, že tím nebude dotčeno přijetí následného standardu ze strany EU;

Čtvrtek 24. dubna 2008

40. poukazuje na to, že čtvrtá a sedmá směrnice v oblasti práva společností vytvářejí právní rámec pro roční účetní závěrku malých a středních podniků v Evropské unii a že je ještě třeba vyjasnit, jaký vztah má IFRS pro malé a střední podniky, jak je navrhuje IASB, ke čtvrté a sedmé směrnici v oblasti práva společností; domnívá se, že čtvrtá a sedmá směrnice v oblasti práva společností by mohly být základem pro účetní požadavky na malé a střední podniky v Evropské unii, včetně osobních společností;

41. domnívá se, že Evropská unie by měla pečlivě posoudit, jaké přínosy má na jedné straně přistoupení ke IFRS pro malé a střední podniky nebo na straně druhé vyvinutí svého vlastního nezávislého a komplexního řešení pro malé a střední podniky; je navíc toho názoru, že by jakékoli takové řešení vyvinuté EU mohlo odpovídat rámcové koncepci IFRS, aniž by nutilo malé a střední podniky používat plné IFRS;

42. zastává názor, že účetní požadavky na malé a střední podniky v Evropské unii musí být uzpůsobeny potřebám uživatelů; v této souvislosti doporučuje, aby byly potřeby uživatelů znovu podrobně analyzovány;

43. na základě výše uvedených skutečností vybízí Komisi, aby pokračovala ve svých činnostech souvisejících se zjednodušením práva společností, účetnictví a auditu pro malé a střední podniky pomocí příslušných legislativních aktů, zejména čtvrté a sedmé směrnice v oblasti práva společností;

44. upozorňuje, že účetní předpisy mají velmi silný vliv na celou oblast hospodářského práva a že nový IFRS pro malé a střední podniky bude mít rozsáhlé dopady na malé a střední podniky, zejména by měl v praxi značný dopad na vnitrostátní předpisy o zdanění společností; konstatuje, že IFRS pro malé a střední podniky vycházející ze zásady reálné hodnoty je v rozporu se zásadou zachování kapitálu, která převládá v jiných jurisdikcích, a není vždy v zájmu malých a středních podniků (z hlediska daní);

45. je toho názoru, že IFRS pro malé a střední podniky musí zohledňovat skutečnost, že v Evropské unii existují různé formy podniků (např. osobní společnosti a družstva); je přesvědčen, že takový standard musí obsahovat jasnou definici vlastních prostředků, která bude brát ohled na zvláštní potřeby malých a středních podniků;

46. vyjadřuje politování nad tím, že návrh IFRS pro malé a střední podniky dostatečně nezohledňuje skutečnost, že těmi, jimž jsou určeny účetní závěrky malých a středních podniků, jsou většinou akcionáři, věřitelé, obchodní partneři a zaměstnanci, a nikoli anonymní investoři, jako je tomu v případě veřejných společností, a že tyto subjekty nemají ani tak zájem na krátkodobé investici, nýbrž na dlouhodobém obchodním partnerství;

47. vyzývá Komisi, aby zajistila řádný postup konzultací pro účetní rámec malých a středních podniků v Evropské unii podobně jako u běžných legislativních návrhů a aby přerušila aktivity související se zaváděním a přijímáním IFRS pro malé a střední podniky, čímž by předešla paralelnímu používání standardů v Evropské unii, dokud nebude dokončen vnitřní postup v EU; povzbuzuje Komisi, aby zvážila možnost snížení administrativní zátěže pro malé a střední podniky v oblasti účetnictví a auditu;

48. nicméně uznává, že je celkově třeba zjednodušit veškerá opatření v oblasti účetnictví a auditu pro malé a střední podniky, a připomíná, že malé a střední podniky vytvářejí pracovní příležitosti a jsou motorem hospodářského růstu;

Plán pro sblížování a rovnocennost

49. připomíná, že konečným cílem všech mezinárodních účastníků procesu musí být přijetí IFRS; je si vědom napětí mezi záměrem dosáhnout maximálního sblížení a snahou zachovat plnou pravomoc Evropské unie odchytil se od shody, která je globálně dosažitelná; zdůrazňuje, že odchylky od globálních standardů v Evropské unii a jiných částech světa by měly být omezeny na nezbytné minimum; je toho názoru, že třetí země by měly jednat s Evropskou unií jako s celkem a nepřistupovat odlišným způsobem k jednotlivým 27 členským státům a že probíhající procesy sblížování s již existujícími systémy jsou přijatelné jedině jako přechodné etapy;

50. konstatuje, že stanovení globálních standardů a sblížování je důležité a žádoucí, a uznává, že celosvětově dochází ke stále rychlejšímu sblížování účetních standardů;

51. podporuje myšlenku sblížování a rovnocennosti; nicméně zdůrazňuje, že ke sblížování s některými standardy třetích zemí musí docházet na základě předběžného posouzení výhod a dopadu takové změny na zpracovatele a uživatele finančních výkazů v Evropské unii, a zejména na malé a střední podniky, a vyzývá IASB, aby při svém postupu měla tuto skutečnost na zřeteli;

Čtvrtek 24. dubna 2008

52. konstatuje, že práce na sbližování vykazuje pokrok, a spatřuje nebezpečí v tom, že se budou v tomto procesu brát v úvahu především rámcové ekonomické požadavky a rámce práva společností ve velkých třetích zemích, zatímco rámce EU budou hrát menší roli;
53. poznamenává, že dne 20. června 2007 předložila SEC návrh v tom smyslu, že finanční výkazy zahraničních emitentů by měly být schvalovány bez nutnosti odsouhlasení, pokud byly zpracovány na základě anglického znění IFRS přijatých IASB; zdůrazňuje, že cílem je, aby IFRS převzaté do platného práva Evropské unie SEC uznala;
54. vítá pokrok, který nastal v plánu EU-USA pro oblast účetnictví, a nedávné oznámení SEC, že soukromí zahraniční emitenti budou moci předkládat finanční výkazy podle IFRS bez jejich odsouhlasení podle amerických GAAP; podporuje přístup, který nastínila Komise ve svém dopisu SEC ze dne 26. září 2007;
55. připomíná, že odhodlání Evropské unie zavést pro všechny společnosti s veřejně obchodovanými cennými papíry od roku 2005 povinnost používat při vypracovávání konsolidovaných účetních závěrek IFRS klíčovým způsobem přispělo k tomu, že se IFRS ve světě setkávají se stále větším zájmem;
56. připomíná, že dne 30. dubna 2007 podepsali prezident Spojených států amerických, úřadující předseda Evropské rady a předseda Evropské komise společně prohlášení EU-USA po každoroční vrcholné schůzce, které v otázce účetního výkaznictví obsahuje následující formulaci: „Finanční trhy. Podporovat a snažit se zajistit podmínky pro uznávání všeobecně uznávaných účetních zásad USA a mezinárodních standardů účetního výkaznictví v obou jurisdikcích bez nutnosti odsouhlasení do roku 2009 nebo pokud možno dříve“;
57. připomíná dosud nevyjasněnou otázku pravomoci různých jurisdikcí ve věci konečného výkladu standardů IFRS, která skrývá nebezpečí protichůdných výkladů; poukazuje na to, že konečný výklad IFRS přizpůsobených Evropské unii mohou provádět pouze evropské orgány a soudy, a vyzývá Komisi, aby zajistila, že tomu tak bude i nadále; domnívá se, že Komise musí ve spolupráci s členskými státy a Parlamentem vytvořit systém, který zaručí, že IFRS budou v Evropské unii vykládány a uplatňovány jednotně;

*

* *

58. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropskému výboru regulátorů trhů s cennými papíry, Nadaci Výboru pro mezinárodní účetní standardy a Radě pro mezinárodní účetní standardy.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0184

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2008 o Zimbabwe

(2009/C 259 E/18)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá usnesení o Zimbabwe ze dne 16. prosince 2004 ⁽¹⁾, 7. července 2005 ⁽²⁾, 7. září 2006 ⁽³⁾ a 26. dubna 2007 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226 E, 15.9.2005, s. 358.

⁽²⁾ Úř. věst. C 157 E, 6.7.2006, s. 491.

⁽³⁾ Úř. věst. C 305 E, 14.12.2006, s. 263.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 74 E, 20.3.2008, s. 791.